

[Welkom](#)
[Hoofdmenu](#)
[OER-koken ANDERS](#)
[Arrangementen](#)
[Agenda 2016](#)
[Expositie 2016](#)
[SpeurNeuzenPad](#)
[Diverse tuinen](#)
[Plattegrond](#)
[Routebeschrijving](#)
[Bed&Breakfast](#)
[Vakantieverblijf](#)
[Wandelmogelijkheden](#)
[Anbi Donatie](#)
[Vrienden van de Kruidenhoeve](#)
[Rustpunt](#)
[Links](#)

STICHTING DE KRUIDENHOEVE

(Anneke en Willem Smits)

Den Oosterhuis 10, 7707 PE Balkbrug (O)

Telefoon 0523-656049
of zend een [emailbericht](#)

De Kruidenhoeve Actueel(meest actuele bovenaan)

NIEUWSBRIEF

Naam:

E-mailadres:

verzoekt toezending van de
maandelijkse Nieuwsbrief van
de Kruidenhoeve

Op deze pagina wordt een overzicht gegeven van de actuele situatie rond de Kruidenhoeve in het jaar 2005.

Wilt u van voorgaande belevenissen kennis nemen dan kunt u daarvoor in het archief terecht:

december 2005

Nu eindelijk al het blad van de bomen is zijn we begonnen aan de laatste ronde bladruimen. Wat er nog ligt is aanzienlijk, maar we komen er wel doorheen! Op het bladruimen en wat snoeiwerk na is het verder een rustige tijd in de tuin. Nu is het tijd voor het maken van plannen en computerwerk. Er is genoeg te doen. Het jaarprogramma met de daarbij behorende folder moet gemaakt en we willen, in samenwerking met enkele toeristische ondernemers, ook meewerken aan onder andere aantrekkelijke (dag)fietstochten in de buurt voor vakantiegeangere, evenals speciale kinderarrangementen. Met Tineke, onze vrijwilligster, hebben we het actualiseren van de plattegrond op de website met nieuwe foto's bijna afgerond. Binnenkort is het resultaat op de website te zien.

Na het succes van de zomeravondconcerten van vorig jaar zal er op zondagmiddag 5 februari een huiskamerconcert worden gegeven. Zie voor bijzonderheden elders op de website.

november 2005

Het was een maand met uitersten. De eerste week was het nog heerlijk zacht weer. Langzamerhand werden de nachten kouder maar vriezen deed het nog steeds niet. De dahlia's stonden nog te bloeien en planten als ananassalie en seginella helvetica (ik ken geen Nederlandse naam), kwamen nu pas echt tot bloei met rode, respectievelijk felroze bloemetjes. Veel planten bloeiden gewoon door tot we de eerste nachtvorst kregen. Meteen was het over met de dahlia's. De kuuipplanten hadden we al in de koude kas of binnenshuis gebracht. Na die eerste vorstnacht viel er plotseling heel veel blad van onder andere de notenboom en het laatste van de kastanjeboom. En we hadden al zoveel blad opgeruimd! De eikenbomen zitten nog vol, dus we kunnen nog veel meer verwachten. Op vrijdag 25 november was het noodweer in grote delen van ons land; storm en hevige sneeuwval, overall, behalve bij ons. Bij ons was het een rustige, sombere dag. Het was gewoon niet te geloven dat er zoveel verschil was in ons kleine land. De volgende dag kregen wij ook te maken met sneeuwval, geknakte takken en riet dat plat lag en struiken die geknakt waren, maar het was niet te vergelijken met elders de dag ervoor. Als de sneeuw weer weg is zullen we doorgaan met bladharken. We hebben veel bomen, dus ook veel blad. We kunnen het nauwelijks kwijt. We gooien veel op de composthoop en de rest achter de wal waar veel kleine dieren als vogels en egels er blij mee zijn. Deze maand kregen we een paar dagen hulp van familie met hout zagen en blad ruimen: dat was gezellig en het schoot lekker op.

Met vrijwilligster Tineke wordt gewerkt aan het actualiseren van de plattegrond van de website.

Op de plaats waar de wilde plantentuin was is nu weer gewoon boomgaard en er is gras ingezaaid. De wilde bloemen zijn zoveel mogelijk naar de wal verhuisd waar ze meer in hun natuurlijke omgeving staan.

Ons pluimvee loopt voorlopig weer even buiten. Het schijnt dat we op dit moment blijkbaar niet in een risicogebied wonen.

 oktober 2005

Al weer zo'n heerlijke maand met prachtig nazomerweer! Iedereen genoot ervan en het was fijn om in de tuin te werken. De tuin kreeg een herfstige aanblik: overal lag afgefallen blad en we blijven bezig om te proberen het gras zo veel mogelijk vrij te houden van blad. Dankzij het aanhoudende zachte weer bloeide er deze maand nog van alles. En het waren niet alleen de dahlia's die voor kleur zorgden. We hebben enkele bijzondere geurkruiden die pas in oktober in bloei zijn gekomen zoals ananassalie die rood bloeit en seginella helvetica die fel roze bloemetjes heeft. Een klein prunusboompje dat normaal in februari bloeit staat nu in bloei, net als de winterjasmijn.

Onze parelhoenhennenging ergens -we hebben niet kunnen ontdekken waar- weer zitten broeden. Ze liet zich maar af en toe even zien. We konden ons niet voorstellen dat het nu met kuikentjes nog goed zou gaan, maar zover kwam het niet. Op een zondagmiddag vonden we een enorme hoeveelheid veren en een afgekloven boutje van onze parelhoenhennenging. Wat was er gebeurd? Ik had het dier de vorige dag nog zien lopen, zo te zien gezond. Was het een buizerd die haar gedood had en hadden onze katten haar daarna verder geconsumeerd of was het onze hond of buurkat die geholpen had? We zullen het wel nooit weten. De overige parelhoenders, de twee hanen en de drie jongen, maken het goed. In de loop van de maand hebben we het pluimvee moeten "ophokken" vanwege de oprukkende vogelgriep. Over de ren hebben we zeilen gespannen.

Met lama Thomas en ezel Midas, die tegenwoordig dikke vrienden zijn, hebben we een wandelingetje gemaakt in de buurt. Het ging boven verwachting; Thomas is, in navolging van Midas, zelfs over een vonder (bruggetje) over de Reest gelopen. Afgelopen tijd heeft Willem met Thomas getraind in de wei. Via Internet had hij in de VS een pakketje besteld met daarin een instructievideoband over het trainen van lama's, een lamahalster, een leidstel en een fietsbinnenband (!). Die fietsband moest aan een stevig hekwerk bevestigd worden en daaraan moest het leidstel van Thomas met halster worden vastgeknoopt. Zo gezegd zo gedaan. Thomas begon zoals verwacht te springen, te trekken, gleeed onderuit, maar raakte, omdat de fietsband meeging in de bewegingen, niet gewond. Dit moest net zolang tot hij doorkreeg dat hij geen druk achterop zijn kop voelde (vanwege het halster) als hij maar rustig bleef staan en het leidstel slap hing. Toen kon er eindelijk met hem gelopen worden en dat ging goed. We zijn vooralsnog niet van plan met beide dieren op trekvakantie te gaan.

Het was mooi weer om de poel te schonen. Dat is zwaar werk en we hebben helaas maar een deel kunnen doen. Volgend jaar maar verder.

Onze prachtige kastanjeboom die aangetast is door de geheimzinnige kastanjeziekte behandelen we alternatief met een homeopathisch middel in de hoop dat het voldoende zal helpen om de boom te sparen.

 september 2005

Wat het weer betreft een onverwachte toegift, deze septembermaand, afgezien van die laatste paar herfstige dagen dan. Iedereen genoot van het mooie nazomerweer. Onze wandelvakantie met ezel Midas pakte deze keer door het schitterende weer ook heel goed uit. Het was voor Midas twee jaar geleden dat hij met ons mee ging op onze wandeltocht van Enkhuizen tot Amsterdam. Hij was absoluut niet vergeten wat er van hem verwacht werd, liep braaf mee en schrok niet van auto's of bromfietsen. Willem en ik waren erg tevreden over hem. Deze keer liepen we een stuk van het Noaberpad langs de oostgrens van ons land. We startten in Nieuweschans en we werden in Weerdinge bij Emmen na 10 dagen weer opgehaald. We hadden toen ongeveer 110 km gelopen langs mooie weggetjes en door leuke dorpen en bijzondere landschappen, een deel van Nederland dat wij nauwelijks kenden. We ontmoetten heel veel aardige mensen.

We ontvingen in september nog twee groepen die een rondleiding in de tuinen kregen. Ze troffen het met het weer. Aan een van die groepen hield ik een enthousiaste vrijwilligster over; Tineke.

Inmiddels zijn Tineke en ik begonnen met de renovatie van de wilde bloemen- en plantentuin. Dit stuk van de tuinen was me veel te wild geworden. Onder de fruitbomen komt weer gras, net als tot een paar jaar geleden. Het wilde plantenpad op de wal zal er zeker ook mooi gaan uitzien.

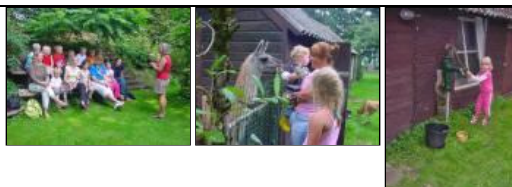
Verder willen we naast ons kasje bijzondere keukenkruiden zetten. Dit stukje gaan we "Keukenhof" noemen. Zo zijn we altijd bezig veranderingen door te voeren en nieuwe ideeën te ontwikkelen. Het is echt niet alleen maar onkruid wieden!

Het is nu de tijd van oogsten: de pluk van bonen en het oogsten van veel andere groenten is al voorbij, maar er zijn nog steeds druiven, pompoenen en appels. Veel fruit heeft het dit jaar laten afweten vanwege de late strenge vorst in het voorjaar. Noten hebben we dit jaar zelfs helemaal niet. De tamme kastanjes geven zoals altijd een goede opbrengst. Onze schitterende paardekastanje laat weer heel veel kastanjes vallen, maar heeft verdachte plekken op de stam en we zijn bang dat de gevreesde kastanjeziekte ook bij ons heeft toegeslagen.

De drie parelhoenkuikens zijn er nog steeds en ze zijn goed gegroeid.

augustus 2005

Een koude en ook nog eens erg natte maand. We hoefden niet te sproeien. Het gras groeide erg hard, het waterpeil van de poel was hoog en het aantal mollen dat door gras en borders ploegde leek met de week talrijker. De laatste dagen van de maand werden toch nog heerlijke zomerse dagen. Dat is Nederland; altijd verrassend!

Op vrijdagavond 12 augustus hadden we ons tweede geslaagde zomeravondconcert. Het weer was ook deze keer niet geweldig; we moesten weer een zeil spannen tegen de motregen. Het bleef 's avonds wel droog, maar het was erg koud en de muzikkliefhebbers waren blij dat Willem in de vuurkorf weer een lekker vuurtje had gemaakt waar men zich in de pauze gezellig omheen kon schurken.

Luko Hans (piano) en Eliene Schuinder (fluit) hadden een mooi en gevarieerd programma samengesteld; enkele klassieke stukken van vooral Franse componisten, afgewisseld door jazzy evergreens en Zuid-Amerikaanse muziek. De muziek klonk prachtig door de tuinen en werd door de bezoekers, van wie er velen "op herhaling" waren, erg gewaardeerd. Kwamen er in juli, ondanks het minder gunstige weer, ongeveer 40 muzikkliefhebbers af op het bijzondere concert, de tweede concertavond werd door ruim 60 mensen bezocht. We hopen volgend jaar weer zomeravondmuziek van deze musici te kunnen bieden.

Onze parelhoenhen die 6 kuikens had uitgebroed heeft er nog 3 over. Deze zien er gezond uit en lopen samen met moe en twee vaders in de tuinen en in de aangrenzende weilanden van de burens. Ze worden zo nodig goed verdedigd zodat katten of andere vijanden niet gauw in de buurt zullen komen. Onze katten lijken overigens weinig interesse te hebben.

Binnenkort ga ik de wilde bloementuin op de schop nemen. Dit stuk tuin wordt me veel te wild en te rommelig. Ik haal de bruikbare planten er uit en zet die op de wal waar ik een wilde plantenpad aan het creëren ben. Dat zal naar mijn idee veel natuurlijker ogen. Op de plaats waar nu nog de wilde planten staan wordt weer gras gezaaid en dat zal de boomgaard ten goede komen.

datum

omschrijving

juli 2005

Het was een drukke maand: De Bachbloesem weekendcursus aan het begin van de maand was erg geslaagd. Het weer was aardig en de cursisten genoten van de boeiende cursus gegeven door Rebecca van Delden en de vele Bachplanten in de Tuinen van De Kruidenhoeve. Willem verzorgde de catering en dat deed hij tot ieders tevredenheid!

Op woensdag 13 juli, een prachtige, zonnige dag, kwamen de "Partners van het Vechtdal" hier met 40 man "op visite". "Partners van het Vechtdal" is een belangenorganisatie van toeristische ondernemingen, VVV's en boeren die (streek)producten of diensten aanbieden aan toeristen en mensen uit de regio. De Kruidenhoeve is een van de "Partners". Er werd onder andere een kaart van het Overijsselse Vechtdal ontworpen met fietsroutes langs de aangesloten ondernemingen.

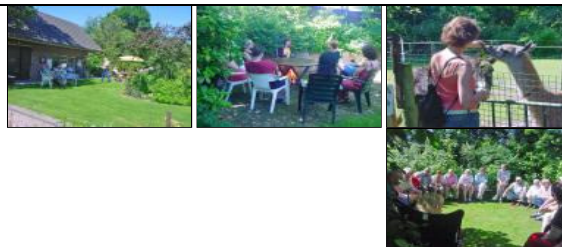
In de tuinen moest deze maand flink gesnoeid worden. De doorgang over de paden werd steeds weer belemmerd door overhangende takken. De randbeplanting van de borders hing

door de vele regen te veel over het gras en moest opgebonden of afgeknipt worden. Onze pool dreigde dicht te groeien. Willem ging te water om daar iets aan te doen.

Op zaterdag 23 juli hadden we het eerste zomeravondconcert. Luko Hans, piano, en Eliene Schuinder, dwarsfluit, zorgden voor een heel bijzonder concert. Het weer was niet geweldig en er moest een zeil gespannen worden tegen de nu en dan optredende motregen, maar de sfeer onder de ongeveer 40 luisteraars was uitstekend. In de pauze kon men zich in de zitkuil warmen bij een vuurkorf. Voorafgaand aan het concert was er gelegenheid om de Tuinen te bekijken en daar werd druk gebruik van gemaakt. Diezelfde dag hadden we ontdekt dat onze parelhoenen moeder was geworden van twee lichtgekleurde en 4 donkere kuikens. Ze werden fanatiek beschermd door de twee hanen. Onze katten deden gelukkig geen pogingen om de kuikens te pakken. Na anderhalve week zijn de twee lichte kuikens helaas doodgegaan. De twee jonge ooievaars zijn enorm gegroeid en vliegen inmiddels net zo goed als hun ouders. Ze zullen binnenkort wel naar Afrika vertrekken. Nu de vakanties zijn losgebarsten komen er veel gezinnen met kinderen. Het blijkt dat het nieuwe SpeurNeuzenPad aan een grote behoefte voldoet. Kinderen en hun ouders zijn steeds enthousiast!

juni 2005

Jonge ooievaars en Open Tuinendag, daar kun je het maar druk mee hebben! Hadden we vorige maand nog drie jonge ooievaars; in het begin van deze maand waren het er nog maar twee. Het was tijdelijk erg nat geweest en waarschijnlijk heeft die nattigheid de jongste ooievaar, die al een beetje achter leek te blijven in zijn ontwikkeling, de das om gedaan. De andere twee groeiden goed en werden op 18 juni, tijdens onze Open Tuinendag, geringd. Dat was voor de bezoekers van dat moment erg leuk. Het was een mooie dag en veel bezoekers genoten van de tuinen, de ooievaars en van de verhalen die in de verhalentuinen en op andere plekken verteld werden. Het was een geslaagde dag met ongeveer 100 bezoekers. De tuinen zagen er heel mooi uit. De vuurtuin echter was allerminst vurig te noemen, want er was nauwelijks een rode klaproos, oranjegele daglelie of rode of oranje dahlia te zien en ook de rode klimroos was nog niet zo ver. Het bleef dit voorjaar lang koud maar we beleefden ook een echte hittegolf! In Nederland hebben we veel afwisseling, waar of niet! Nauwelijks een week na de Open Tuinendag opende zich eerst de klaproos gevolgd door de rode roos die zich hoog in de vlier had gewerkt en daarmee zeer opvallend aanwezig was. Toen konden we weer spreken van een "vuurtuin".

De nog weinige kinderen die het SpeurNeuzenPad liepen vonden dat erg leuk. Als de vakantietijd aanbreekt zullen er zeker meer kinderen aan mee gaan doen.

mei 2005

Deze maand stond bijna geheel in het teken van de opening van het SpeurNeuzenPad.

Het afgelopen jaar is er hard gewerkt aan de realisering van een natuurontdekkingspad voor kinderen van ongeveer vier tot ongeveer twaalf jaar. Initiatiefneemster Greet Caminada, auteur van onder andere Buiten Spelen en Beter Buiten Spelen, en bestuurslid van stichting De Kruidenhoeve heeft een basisconcept bedacht en uitgewerkt voor kinderen van 4 tot 8 jaar. Jan Dielissen en Albert Schöppink hebben zich er vervolgens over gebogen om er voor iets oudere kinderen (ca 8-12 jaar) een leuke en uitdagende speurtocht van te maken. Op 27 mei was het een belangrijke dag voor de tuinen. Het SpeurNeuzenPad werd op die dag officieel geopend door Judith Schmidt van natuurwerkgroep De Reest met medewerking van acteur Albert Schöppink als professor SpeurNeus en leerlingen van groep 7 en 8 van obs De Vaarboom uit het Drentse Fort. Het werd een feestelijke, warme en zonnige dag en met enthousiaste kinderen en hun begeleiders. Het initiatief lijkt veel belovend.

Een onverwacht warm begin van de maand met bijna 25 graden werd gevolgd door een koude periode met somberder tijden; af en toe flink wat regen maar ook enkele betere dagen.

Hoe zou het met eventuele jonge ooievaars gaan? In de eerste week zie je ze nog niet en in die tijd moet het weer niet te nat zijn anders overleven de kleintjes het niet. Op 16 mei werd het eerste jonge ooievaartje gezien. Later in de maand bleken er drie te zijn. Als alles goed gaat met ze zullen ze weer op onze Open Tuinendag, zaterdag 18 juni, worden geringd

april 2005

In de loop van de maand werd duidelijk dat de vorst van vorige maand flink wat schade had toegebracht. Nu pas bleek dat onze vlinderstruiken helemaal bevroren waren. We hebben weer een kleintje neergezet. Het blad van veel struiken heeft bruine randjes. Heel merkwaardig is dat onze laurier, de keukenplant waarvan het verse of gedroogde blad o.a. in soepen en sauzen wordt gebruikt, deze vrieskou wel overleefd heeft. Deze laurier kan, voor zo ver ik weet, maar 5 graden vorst hebben. De plant stond in de koude kas en daarin was het net zo koud als buiten. Het schijnt dat veel nattigheid voor planten vaak funester is dan vrieskou.

In april hadden we al wat heerlijke dagen, ook af en toe regen. De nachten waren meestal boven nul. En alles schoot de grond uit! De fruitbomen bloeiden prachtig. De vogels zongen en gingen nestelen en ook de kikkers lieten zich horen. Onze ooievaars bleven in weer en wind op de eieren zitten. We zijn erg benieuwd of alles goed blijft gaan.

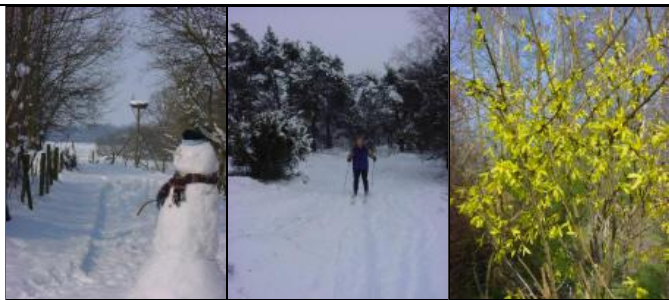
Met de voorbereidingen voor het speurneuzenpad zijn we de hele maand erg druk geweest. De tuin schoot er een beetje bij in. De hut van wilgentenen voor de kleinste speurneusjes loopt nogal traag uit. Die heeft waarschijnlijk wat meer warmte en zon nodig. Voor genoeg water zorgen wij.

Eind mei wordt het speurneuzenpad officieel geopend met medewerking van een klas schoolkinderen uit Fort die gaan "proeflopen".

In de tuin wordt inmiddels nog heel hard gewerkt. Het wordt al weer heel fleurig!

maart 2005

En daar zat hij dan: een eenzame ooievaar in de sneeuw, want op 1 maart begon het behoorlijk te sneeuwen. Er viel zoveel sneeuw dat wij naar de Lemelerberg gingen om te langlaufen. In de tuin was weinig te doen. Alleen hebben we de sneeuw van bomen en struiken geschud om het afbreken van takken, die door het gewicht van de sneeuw soms tot bijna aan de grond doorbogen, te voorkomen. Voor de eenzame ooievaar was er weinig te eten. Misschien dat hij (want mannetjes komen doorgaans het eerst) uitweek naar het ooievaarsstation De Lokkerij waar de overblijvende ooievaars 's winters worden bijgevoerd.

Toen de sneeuw eindelijk voorbij was stonden krokussen en sneeuwkllokjes er een beetje verpieterd bij, maar het duurde niet lang of ze stonden weer mooi rechtop te stralen. Op 11 maart zagen we voor het eerst 2 ooievaars en een paar dagen later zaten ze ook 's nachts samen op het nest. Inmiddels wordt er gebroed.

Ook de weidevogels zijn terug, maar, het kan verbeelding zijn, het lijken er minder dan andere jaren.

De vorst van -17,5 in de nacht van 4 maart bracht de nodige schade toe aan bomen en struiken: Photinia, laurierkers en zelfs klimop moesten flink worden gesnoeid en werden er niet mooier op.

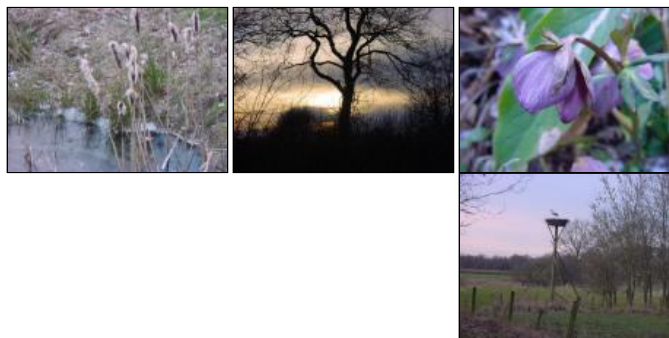
Toen de temperatuur overdag weer een beetje aangenamer werd, was de lente ineens voel- en zichtbaar. Na het verwijderen van het oude blad uit de borders, waar ik gelukkig hulp bij kreeg, kwamen de vaste planten te voorschijn en helaas ook het ongewenste kruid. Het werd weer heel hard werken en dat blijft het voorlopig ook.

Maar de lente kreeg al kleur: teergroene blaadjes ontvouwen zich en veel kleurige bolgewasjes en andere voorjaarsbloemen en bloeiende struiken fleurden de tuinen op.

Voor het zomerseizoen zijn we druk aan het voorbereiden. De grootste klus voor ons is het Speurneuzenpad voor kinderen van ongeveer 4 tot 12 jaar. Een onderdeel van het ontdekpad is voor de kleintjes een speelhut van wilgentenen. Vorig jaar zetten we de eerste tenen in de grond. Niet alles was aangeslagen en er moesten een heleboel wilgentenen bij komen. Van Landschap Overijssel kregen we voor dit doel de "pruiken" van enkele knotwilgen. De takken hebben we met zorg in de grond gestoken en goed nat gehouden. We hopen dat ze goed aanslaan en dat veel kinderen plezier van de nieuwe hut zullen hebben. Met dank aan Landschap Overijssel!

februari 2005

Het wilde maar geen echte winter worden en terwijl toverhazelaar, winterjasmijn, viburnum, winteraconietjes en helleborus nog steeds hun bloemen toonden voegden zich daar begin februari de vele sneeuwkllokjes en krokussen bij, gevolgd door groot hoefblad, mahonia en, heel voorzichtig, de gele kornoelje (cornus mas). Je zag de knoppen aan boom en struik al zwellen (of was het verbeelding?). Hier en daar was er zelfs al een enkel groen blaadje te zien. De kippen legden weer af en toe een ei. Het was heerlijk om in de tuin snoei- of ander werk te doen. Ja, de lente was onmiskenbaar in aantocht! Het zou niet lang meer duren of de weidevogels en de ooievaars zouden terug komen!

Maar we hadden te vroeg gejuicht want halverwege de maand werd het toch wat kouder en er vielen talrijke sneeuwbuien; 's nachts vroom het licht. Aan het eind van de maand was het weliswaar overdag stralend zonnig weer, maar de temperatuur was zeer laag en er woei een gure noordoosten wind. 's Nachts vroom het bijna 10 graden.

Daarom doen de vogels zich nog onophoudelijk tegoed aan het voer op de voerplaats. Het potje pindakaas van 49 cent dat we in de vork tussen twee van een boom hebben bevestigd is steeds binnen een week leeg.

Gepelde pinda's in netjes of doppinda's in slierten, vetbolletjes, zonnebloempitten in netjes, strooivoer, oud brood, rotte appels; alles gaat er in als koek! Voor de vogels noodzakelijk en voor ons leuk om naar te kijken!

Verrassing: Net toen ik dit stukje had geschreven maakte ik een wandelingetje door de koude wintertuin. Plotseling hoorde ik geklepper! Een ooievaar? En ja hoor, op het ooievaarsnest was er een neergestreken. Maandag 28 februari, dat is bijzonder vroeg; en het is nog zo koud ook!

Of het een van "onze" ooievaars is die terugkwam uit Spanje of Afrika weet ik natuurlijk niet; het kan er ook een zijn van het ooievaarscentrum De Lokkerij in De Wijk, hier ongeveer 10 km vandaan. We zullen er wel achter komen.

januari 2005

Het wil nog steeds geen winter worden; we kregen alleen wat lichte vorst, wat hagel en een beetje sneeuw. Wat we wel veel hadden was stormweer. Tijdens één van die stormen is er een enorme wilg die aan de buitenkant van de wal stond omgewaaid, zó het Reestdal in. We moesten de boom van z'n enorme takken ontdoen en kleinmaken, een hele klus. Met de kleinere takken hebben we de wal weer versterkt en het overige hout is goed als brandhout. Met het gewone snoeiwerk zijn we weer wat verder gekomen, maar het einde is nog niet in zicht. Vorige maand dacht ik het laatste blad geruimd te hebben, maar na de stormen lag er weer een heleboel. Inmiddels is ook dat weer weg.

Dat het zacht weer was bleek wel op 12 januari toen ik tijdens werkzaamheden op de wal een kleine groene kikker tegenkwam. Ik heb hem naast de poel onder een hoop blad gezet in de hoop dat hij zijn avontuur zal overleven. Een paar dagen later ontdekte ik in een berg takken en aarde een slome pad die ik meteen weer toedekte.

In de laatste week stak een driekleurig viooltje zijn bloemhoofdje boven een laagje sneeuw, net als de winterakonieten. De lila helleborus staat al wekenlang in bloei en de knoppen van de roze gaan nu veelbelovend open. De toverhazelaars, een grote met gele- en een kleine met rode bloemetjes, staan al de hele maand te pronken, een prachtig gezicht. Nog steeds zitten er veel bessen aan bomen en struiken. Dat is toch ook een bewijs dat het nog niet echt koud was, anders hadden de vogels zich er al lang tegoed aan gedaan. Binnenkort kunnen we genieten van sneeuwkllokjes, die hun witte puntjes al laten zien, en krokussen. Zelfs in de winter zorgt de kale tuin voor verrassingen.

Ezel Midas en lama Thomas lopen met een dikke wintervacht in weer en wind door de wei, maar als ze het echt te bar vinden kunnen ze zelf hun stal binnenlopen. Het gaat goed tussen die twee. Het lijkt of Thomas nu min of meer uitgegroeid is. Wij vinden dat prima; hij is voor ons groot genoeg. Willem traint iedere ochtend met Thomas door met hem een paar rondjes door de wei te lopen. Het gaat wel wat beter, maar Willem is nog niet tevreden; Thomas is nog steeds tamelijk "springerig".

De kippen scharrelen lekker in de tuin, behalve wanneer er sneeuw ligt, want daar houden ze niet van. Eén van de parelhoenders is doodgegaan; we hebben nu nog 2 hanen en 2 hennen.

[Welkom](#)
[Hoofdmenu](#)
[OER-koken ANDERS](#)
[Arrangementen](#)
[Agenda 2016](#)
[Expositie 2016](#)
[SpeurNeuzenPad](#)
[Diverse tuinen](#)
[Plattegrond](#)
[Routebeschrijving](#)
[Bed&Breakfast](#)
[Vakantieverblijf](#)
[Wandelmogelijkheden](#)
[Anbi Donatie](#)
[Vrienden van de Kruidenhoeve](#)
[Rustpunt](#)
[Links](#)

Opengesteld in juni, juli en augustus

- elke **dinsdag en woensdag** van 12.00 tot 17.00 uur
- **Open Tuinendag 3e zaterdag in juni**
- groepen en rondleidingen **op afspraak** op andere dagen mogelijk
- mogelijkheid tot **vakantieverblijf** en **bed&breakfast**

[sliemers webdesign](#)